

TOTI LISTI

LETO VI.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA VSAKO SREDO

STEV. 2

PAPEŠKA TELEFONJADA

Ker naš dopisnik zaradi devizno-tehničnih težav ni mogel na osebni intervju s papežem, smo ga tokrat poklicali kar telefonično in mu postavili nekaj vprašanj, na katera nam je odgovoril nekako takole:

Prvič, je dejal, je to prekleta svinjarija, kako se upa »Toti list« sploh obračati na njegovo svetost, kot da ne bi vedel za »Interdictum Totilisticum« iz anno domini 1537! Drugič, je dejal, da ga ne more noben hudič prisiliti, da bi »Totemu« kakorkoli odgovarjal, in tretjič, da mora »Toti« objaviti ta razgovor na prvi strani.

Kar se tiče obiska De Gasperija v Atenah, je odgovoril na naše vprašanje, da je to seveda gladko natočevanje, da bi imel on, sveti oče, kakorkoli svoje parklje vmes. De Gasperiju samemu kot zvestemu katoličanu in služabniku Vatikana — hočem reči božjem — se mu je zareklo, pa gre takšno prijateljstvo med katoliško Jugoslavijo in pravoslavno Grčijo in celo krivoversko Turčijo dovolj za nohte.

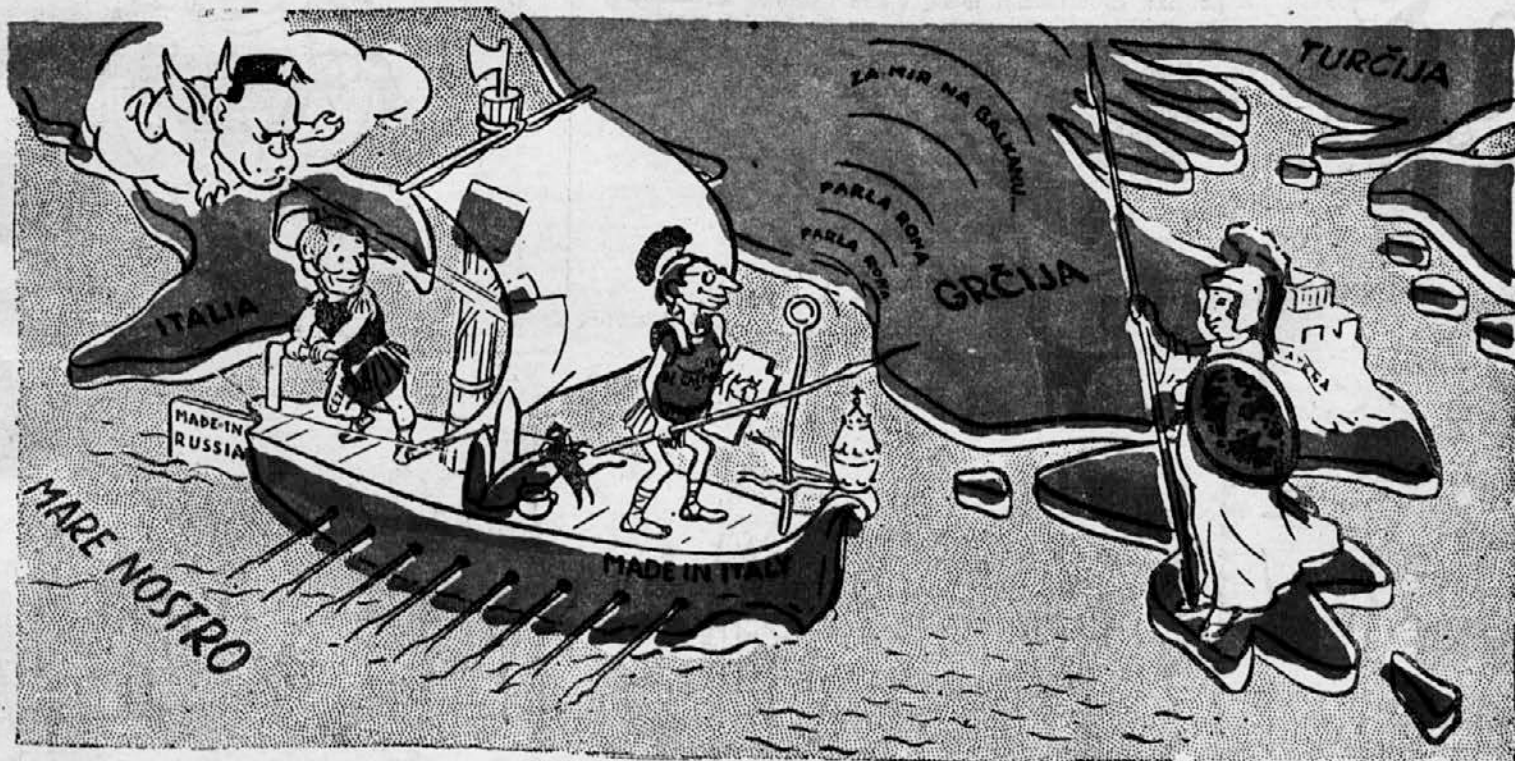
Na našo skromno pripombo, da je Jugoslavija več kot polovico pravoslavna, se je sveti oče strahovito razburil: »Krucifiks,« je dejal skoro dobesedno, »kaj nisem dal Stepincu zato kardinalskega klobuka, ker je od 1941 do 1945 kot se reče »mlilom« silom prekrstil tiste trmaste pravoslavce v Jugoslaviji in v kolikor jih ta ni prekrstil, jih je vendar zvesti sin Vatikana in Stepinčev najboljši prijatelj Pavelič ekspresno napotil v raj.«

Pri drugem vprašanju pa je svetega očeta prijel silno močen kašelj, ki ga je držal skoro za dve in pol enote telefonskega pogovora. Vprašali smo ga namreč, kaj pravi o obisku naših škofov v Beogradu. Ko ga je minil najhujši kašelj, je dejal:

»Le kateri hudič jim je dovolil iti tja! Mi se trudimo in tvegamo tudi precej denarja, da spravimo v časopise kakšno vest o preganjanju cerkve v Jugoslaviji, o tem, da so zaprli kakšnega škofa (kot na primer zadnjič mariborskega Držečnika!) Te strele pa se peljejo lepo v Beograd in se tam še prijazno pogovarjajo! Fiks laudon, jaz potrebujem predvsem mučence!!! In mučenci se ne vozijo v I. razredu brzovlaka na sprejem in se prijazno smehljajo! Dixi!« — je še dejal in tako krepko odložil slušalko, da čakamo sedaj samo še na račun rimske pošte za popravilo razbitega telefona v Vatikanu!

DELI IN VLADAJ...?

V sezoni reprezentančnih plesov

— Kaj misliš, muki, ali bo kdo opazil, da nakit ni pravi?

Kako bi bilo, če bi nekateri dame nosile toalete ves iz takšnega materiala, za kakršnega so ga kupile...

— Vsa sreča, da v plesni sezoni ni dežja — tako si bom lahko iz svile za dežnik dala narediti prekrasno toaleta!

— Kaj misliš, mucek, ali je dekolte dovolj globok, da me ne bo moralo biti sram...
— Pa spusti še malo hozentregerje!

IZ SOVJETSKE LIRIKE

Nesrečnikov:

SONET NESREČE

(Po Prešernu)

O Kremelj, tvoja kupola temačna,
pod njo se skriva birokratov gneča.
Njih družba iz dneva v dan se večja,
vsak dan je bolj gosposka in bolj lačna.

Prav dobro vemo, kak se v dim prevrača
vse, kar nam kremeljski biro obeta,
da, kar obljublja nam že dolga leta,
je laskavih besed samo igrača.

Zvesto srce ne verje več v malike,
spoznalo je ustoličene svetnike,
na led ne speljš ga z nobeno frazo.

Njegove rane ne zaceliš z gazo,
ki je izum stalinske ambulante.
Poznamo dobro take prevarante!

AIDI

»Carabiniere Alberto, moram vam dati strog ukor. Zakaj ste pretepli tistega Slovenca pred pričami, tako da je stvar sedaj prišla v jugoslovanske časopise?«

»Pred kakšnimi pričami?! Saj sta vendar bila prisotna samo še dva druga Slovenca!«

RAZOČARANJE

»Pomisli, ma chère, moji vplivni politični prijatelji so držali besedo! Dobil sem krasno službo!«

»Nemogoče, Pierre! Kakšno pa? Honorarno?«

»Kje neki! Ne ugameš, ljubica! Postal sem — ministrski predsednik!«

»In te sleparje ti še imenuješ svoje prijatelje! Pa so ti vedno obljubljali — nekaj stalnega!«

SPORAZUMELA STA SE

Anglež in Ljubljčan sta razpravljala o politiki. Seveda ni znal Anglež niti besedice slovenščine, Ljubljčan pa niti besedice angleščine. Anglež je povpraševal Ljubljčana, kaj sodi o angleški kolonialni politiki. Ljubljčan je od vsega razumel le besedico »english«, pa je bil prepričan, da ga Anglež sprašuje, če govori angleščino.

Zato je vljučno odkimal in pojasnil:

»N'mau, mau bulš k kitajsk. Ke ni ja n'kol prii'ke...«

Anglež je žalostno prikimal:

»Yes, Kenia, Mau-mau...«

In resignirano je obmolknil.

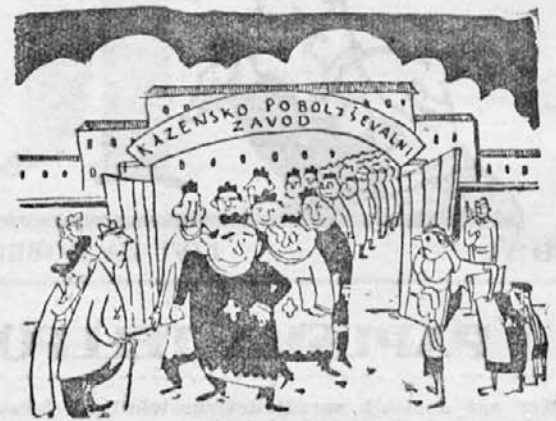
UGOTOVITEV

»Zakaj pa vi sedite?«

»Tovarišč lajtenant, zaradi roparskega umora...«

»No, saj se vam že na obrazu vidi, da niste družbi škodljiv in nevaren element!«

OB AMNESTIJI

»Ježeš, ježeš, pogledjte, Pepa, našim gospodom pač ne dajo miru! Komaj so šli noter, pa morajo že spet ven!«

SPECIALISTI

»Ti, Sambo, kdo pa bo molzel vseh tih 2000 krav, ki so jih Angleži zaplenili Mau-Mau?«

»I, Angleži, kajpak! Saj molzti znajo...«

SVET NA KAJŽARJU

PESIMISTI

INKVIZICIJA

Sin očetu direktorju: »Očka, kaj pa je to inkvizicija?«

Oče: »Veš, sinko, to je pa bilo v srednjem veku nekaj takega, kar je danes akvizicija!«

VIHAR NA VIHARJENJE

Na Ravnah so imeli vihar hudo kot dozdej še nikdar, iz viharja nastal je le piš, so tresle se gore

— rodila se miš...

GOSTINSKA

— To je pečenka à la rentgen...

— Kako to?

— Vsako rebro se vidi.

ZACUDENJE

Peter sede v kavarni k mizi, okrog katere že sedi večja družba. Nekdo mu reče:

— Oprostite, je zasledeno!

Peter se začudi:

— Nemogoče, potem sem se pa na nekoga vsedel!

RESNICNA!

— Le kdo bi rekel, da bom od enega kozarca vina pijan!

— Tega ti pa skoraj ne morem verjeti!

— Zakaj pa ne?! Prav zadnji od dvajsetih mi je zlezal v glavo!

MEHKO SRCE

— Slišite, natakari, človek, ki je zaklal to kokoš, pa mora imeti zelo mehko srce!

— Zakaj?

— Ker se mu je smilila najmanj pet let, preden se je odločil in jo dal pod nož.

BLAGOSTANJE

Starejša zakonca že pet let nista prejela paketa od sina iz Amerike. Zato sta ga skušala takole potegniti:

— Dragi sin! Če nama ne boš takoj pomagal, bova kmalu morala živeti na občinske stroške. Tvoja rodite-lja.

Čez mesec dni je prispel odgovor iz Amerike:

— Prosim, pozanimajta se, če bi občina tudi mene prevzela v oskrbo. Vajin sin.

OBUP

— Jaz pijem samo iz obupa!

— Zakaj si pa tako obupan?

— Ker je pijača tako draga.

TOTI SHERLOCK HOLMES IN ŠUŠMARJI

Watson: »Moister, kaj je ta znorel, da v svojem stanovanju tako mlafi po čevlju?«

Sherlock: »Kaj ne vidite, da popravlja čevlje brez akumulacije?«

AF

(Piše Ivan Zebliček)

»Ali si znorel, slabše tovarne vam konkurirajo?«

In na mene se vsuje toča očičkov o slabem vodenju gospodarstva, ki bi se lahko strnila v eno besedo: osli.

»Veš,« skušam prodreti v njegove individualistične možgane, »slabšim podjetjem je treba pomagati, da se dvignejo.«

»Aha, s tem, da jim daješ potuho!«

In stric me pogleda kot zdravnik, ki ugotovi, da je

INDEKS

Pred neko francosko univerzo se je razvil takle pogovor:

»Indeks sem izgubila! Kaj bom sedaj?«

»Nič hudega, saj lahko dobiš novega.«

»Ni tako enostavno, ko pa ne vem, na kateri fakulteti sem bila vpisana.«

SOLSKA

— Tinček, kako se glasi sedanji čas glagola: jedel sem?

— Prosim... lačen sem!

njegov pacient dokončno znorel. Nato me vpraša:

»Ali se nista s tem v zvezi zadnjič kregala z ženo, ker si dobil le 80 % plače?«

»Da!«

»V vašem konkurenčno zaostalem podjetju pa so dobili, kot mi je pravil moj znanec, poleg 100 % plače še visoko vsoto na račun dobička!«

»Da, ker imajo petkrat nižjo stopnjo akumulacije kot je naša!«

»Torej imate boljše tovarno, plače pa so slabše!«

»Da, toda ne po naši za-slugi...«

»Veš kaj, Ivan,« mi pravi stric, »nikoli mi ne boš dokazal, da je treba moderne tovarne kaznovati in zaostale zato nagrajevati!«

Nato se stric zlekne v naslonjaču, misli na svojo pražarno kavo in odide do biček ter zadrema.

Dva svetova, si mislim. Naš svet ne pozna »opraveženja«. Z AF pa le nekaj ni v redu. Imam občutek kot da bi drobna smet zšla v motor, ki vsled tega šklepeta: slabša tovarna nam konkurira! Če bi bil v slabši tovarni, bi imel boljše plačo!

— Jesaskristasna, to nomaš ječ! Zdaj pa bo pramašnadrj zagvišno konec sveta! Bos te net ols trajbn...

— Na šrekli, šrekli! Homs ksegn, frau Muršec, te šene cipresn, baj da franciskana kirhn! Azo, še toto so zdaj nidarajsali! Zo bos, denkns ina, frau Kliček!

— Jo, jo, natirli. Majo že menda ognst, da se ne bi tam enkrat di hajlikemutagoc prkazala...

— Oba redns kan pledzin! Le kaj bi Marija to po cipresi umanandkrakslala! Oba tes, z gospodam župnikam fon da hajlighercjezukurhn! Toti bogi gospod.

— Obana, od kdaj pa ste vi tak fir di pfafn, frau Kliček? A se vete spominati ajnofirciga, kak ste po hauptplac štajali: Hajl Hitla, nida mit di pfafn?

— Na ja zato ste pa nah vi več v cervki po kolenah predrajsali, majne tajre. bo dem Hitla so šlecht gonga is pa so rekli: Tama petn firm tajcn žig!

— Jo, jo, is šo gut, losma tes liba! Rajši mi povejte, bos is kšegn mitn gajstlihn hern!

— Homs net glezn? Te kšihnt zavolo de kinda, ker so vse vun povedli, kak so jih gospod neki zapelavali na nekšne politiš kšihntne no zohne!...

— Bos zi net zogn? Taki fajn gospod, pa tri univerze majo, pa da bi politiš zapelavali otroke? Jesasjesas!

— No, jo, pa toto naj verje kerl hočel! Jaz vam pa rečem, tote pamže bi rajši obsođli! Toti so našiga bogiga gospoda zapelavali, majnazöli! Te kinda san šuld, tes zogi ina, nur te kinda...!

GLEDALIŠKI NOTICI

V zelo neprijeten položaj je zašlo Slovensko narodno gledališče v Mariboru. Ko so namreč hoteli izplačati avtorske tantieme za uspešno predstavo »Metež«, niso mogli nikjer najti nekega Ferda Budaka, ki je naznačen kot avtor na prvi in drugi strani Gledališkega lista. Še sreča, da so lahko poslali nekemu Peru Budaku honorar za življenjepis avtorja, objavljenem na tretji strani Gledališkega lista...

V Mariboru imajo novo komorno gledališče — skorol Strop in stene v bišji Kazinski dvorani so z udarniškim delom že podrli. Sedaj jim manjka samo še malenkost: načrti in denar.

ZDRAVJE JE LEPA STVAR, TODA ...

— Zakaj ji niste dali večkrat zdravila?
— Če pa je pisalo na steklenici »Dobro pretresti«, drugič pa se ni več pustila tresti za nobeno ceno!

— Vi boste pač prvič operirani, da ste tako nervozni. Brez strahu! Jaz tudi danes prvič operiram ...

Zdravnikov avto ne gre ...

— Recite, prosim: A! in ne oho!

— To mora biti pomota, doktor! Ko sem včeraj prišel v vašo ordinacijo, sem hotel samo recept za aspirin!

— Zdravnik mi je vendar naročil, naj vzamem zdravilo v hladni vodi ...

Flodert

Besedinemu rezonerju

ARTILERISTU TOPU

Baje si top velikega kalibra,
baje hudičeva je tvoja šibra!
A meni, ko si najbolj daješ duška,
tvoj strašni top se zdi lesena puška!

SAHISTU PATU

V začetku divje zaigraš na mat,
potem si srečen, če izsiliš — pat!
Največkrat pa se, mojstru, ti zgodi,
da si vesel, če reši te — remi!

KOMIKU PATU

Če hočeš filmski psevdonim — pardon —
tedaj nazovemo te — Patachon!

PREDLOG ZA SPREMEMBO PRISPODOBE

Do zdaj bilo je vedno čisto prav,
če si izjavil: domišljav kot pav!
Sodobnost terja drobčkani popravček.
Izgovori se: domišljav kot pavček!

Gvaš:

»KRITIKU« B. K.

Vse po vrsti trgaš, kritikant,
in slikarje zmerjaš z diletanti,
sam pa, bogme, si največji anti,
sam pa si največji diletant.

HUDOBNOŠT

— Veste, kadar pišem ponoči pesmi, od preobilice čustev ne morem zaspati.
— Hm, zakaj jih pa potem ne preberete?

NA ODRU

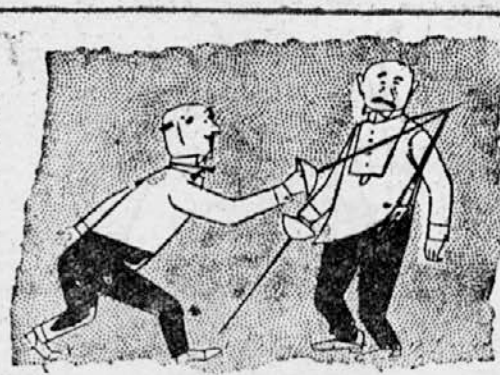
Režiser: »Hudiča, ali vam nisem rekel, da morate priti na oder v kožuhu, ko pa vendar predstavljate ruskega plemenitaša na sprehodu sredi najhujše zime!«
Igralec: »Saj vem, toda med rekviziti ni nobenega kožuha! Sicer pa sem za vsak slučaj oblekel dvojno zimsko spodnje perillo!«

ENA MODERNIH

— Tu imate vaš rokopis; kaj takega sploh ne moremo izdati!
— No, no, le nikar tako samozavestno! Ali res mislite, da ste vi edini, ki tega ne more napraviti?!

PROGRAM RADIA »237,1«

- 17.00 Predavanje ob priliki ustanavljanja »Protialkoholnih društev«. Predava tov. Vodopivec.
- 17.30 »Napitnice in zdravice«. Spored umetnih in narodnih pesmi. Pojejo »Mladičiči na vasi!«
- 18.00 Reportaža o delu in uspehih podjetja »Vino-Zganje« iz šišenskih vinogradov.
- 18.20 »Majol'ka, kaj si strila?« — solistični koncert baritonista Vinka Zejna.
- 18.40 Gospodarsko predavanje: »Ob reorganizaciji naših vinarških zadrug«. Predavanje o novih ukrepih za pospeševanje vinogradništva.
- 19.00 Radijski dnevnik: Posledice pijančevanja in alkoholizma. Sličice iz sodne dvorane in bolnice za duševno bolne.
- 19.40 Klavirski nastop tov. Zganjarja. Na sporedu so variacije na temo: »Ze dolgo nismo pili ga ...«

Seka Bezlajeva:

Obtožujem!

(Odlomek iz kravječne knjige »Mesarji v prozi«)

Obtožujem!

Kdo?

Jaz, ki sem zdaj le kup kosti, razsejanih po pasjih magacinih in smetiščih, in kup kalorij, razmetanih po loncih in želodcih potrošnikov. Le to in nič več!

A nekoč sem bila mlada, cvetoča, življenja željna krava, ki je žal morala zapustiti ta svet v cvetu svoje mladosti...

Ze doma so me občudovali vsi po vrsti — od pastirja tja do gospodarja. Se vaški bik, ki sta ga krasili dve zlati in ena srebrna kolajna, je sentimentalno vzdihnil, ko me je zagledal:

»Kakšna krava!«

In v klavnici so se razjasnili obrazi vsem po vrsti, od najmlajšega mesarskega vajenca pa vse do izkušnega mesarja, ki z enim sunkom usmrti največjega vola, češ:

»Kakšna krava!«

»Ali je ni škoda?« — so sočutno vzdihovale shujšane in koščene kravje prababice, ki so jih morali kar brzovozno prepeljati v klavnico, da ne bi zaradi metuzalemske starosti umrle kar naravne smrti v hlevu.

»Kakšno mesce!« — je blaženo vzdihoval mesar, ki me je razkosal in pripravil moje posmrtno ostanke za prevoz v mesnico.

»Prima kvaliteta! Ta bo šla v promet kakor med!«

— je ugotavljal mesar v mesnici in si mel roke: »K temu lahko mirne duše dodam še vse drugokvalitetno meso po 140 dinarjev za kilogram, še vso prababičino podplatovino in skelet po 120 dinarjev za kilogram — in še se bodo ljudje pulili za to mešanico po 160 dinarjev za kilogram! Pepe!« — je zaklical pomočniku.

»Danes bomo imeli samo govedino po 160! Povej vsem strankam, da je slabša kvaliteta po 120 in 140 že pošla!«

In Pepe me je hitro pomešal — kakor kakšen star kvartopirec karte! — med prababičino podplatovino in okostnino in med žilavo in kot guma elastično muskulaturo mojih bližnjih prednikov. Potem je odprl mesnico. Gospodinjam, ki so zahtevale, ali kos prababice ali kakšnega bližnjega prednika, je vljudno pojasnjeval, da imajo danes na zalogi še krasno govedino po 160 dinarjev za kilogram.

Tako so pod firmo mene, mlade in v cvetu najlepše mladosti zaklane krave, prodajali metuzalemske prababice kravjega rodu in po doseženem prometu tega dne sodeč sem morala biti kljub svoji mladosti najmanj slonovskih, če že ne dinozavrovskih dimenzij!

Posledice so bile strašne. Pet so jih morali odpeljati z izpahnjeno čeljustjo v bolnico naravnost od kosila. Dva kučka sta razbila neko izložbeno okno, ko sta se nategovala za kos babičine muskulature. Čevljarji so z žalostnimi perspektivami za bodočnost nabijali neuničljivo podplatovino z diamantnimi žebli na čevlje odjemalcev. Prodajalci v modnih trgovinah so že 48 ur nepretrgoma prodajali ženskemu svetu nylonce iz kravjih vlaken, ki »jih bo po vaši smrti lahko nosila še hčerka!« Na glavnem trgu so pravkar ujeli skupino ruskih padalcev, ki so bili poslani z nalogo, da odkrijejo skrivnostno maso »Govedonite«, ki kljubuje celo atomskim bombam. Skratka: jaz sem zrevolucionirala ves svet!

Toda — protestiram! Protestiram proti uporabi mojih posmrtnih ostankov v industrijske svrhe, protestiram proti njihovi uporabi v oblačilni in obutveni industriji, protestiram proti zlorabi mojega neomadeževanega imena za firmo, pod katero se skrivajo razne umazane mahinacije z mojimi predniki!

Obtožujem mesarje in njihove pomočnike Pepetovega kova (pri tem so seveda izvzeti vsi pošteni mesarji), ker mi kvarijo za časa trgovinske inšpekcije pridobljen ugled in zmanjšujejo strokovno kvalifikacijo. hkrati pa ustvarjajo pri ljudeh lažni videz, da izumira v kravjem rodu predvsem mladina!

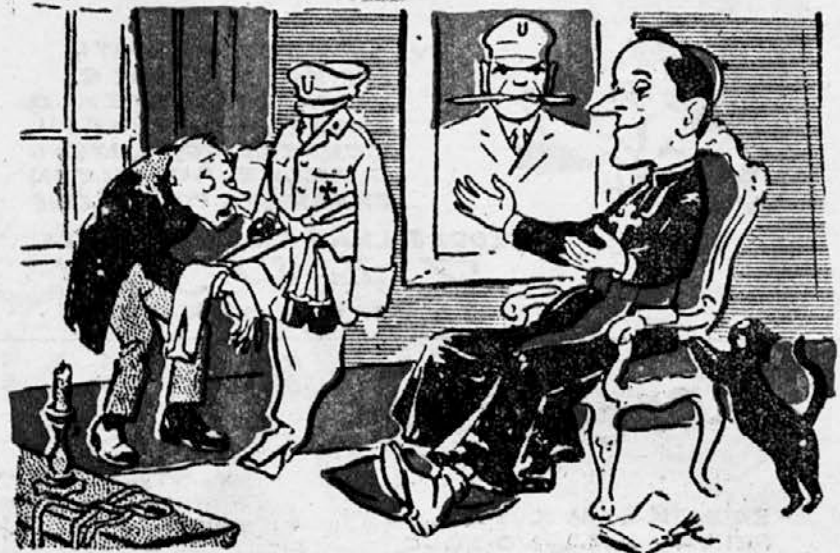
Povedala sem vse, kar me je težilo.

Sem samo navadna krava, namenjena za prehrano ljudi — in nič več!

Zato obtožujem!

Če

se naročite na »Večer«, dobite za 140 dinarjev mesečne naročnine vsak dan dnevnik, vsak petek kot prilogo družinski tednik »7 dni«, vsako sredo pa še »Toti list!«

Papež podaril Stepincu kardinalski klobuk

Mežnar: »Dovolite, presvetli, od papeža iz Rima je prispel vaš kardinalski ornat...«

MED BOTANIKI

— Ta hrast bi pa vedel mnogo povedati!

— V prvi vrsti to, da je lipa.

OBZIR

Milničnik razgrajaču in kalilcu nočnega miru: »Ali ne veste, da morate ponoči tiho domov?«

Razgrajač: »Toda jaz vendar ne grem domov, marveč le v drugo gostilno.«

DIPLOMACIJA

— Jany, ali boš prišla na mojo poroko?

— Katero boš pa vzel?

— Tebe.

— No, potem pa morda pridem.

Sodobna agitacija

(Po »Tribuni« — glasilo študentov ljubljanske univerze)

Taki cilji!

in praktično delo v tem smislu, pa bi bilo več članov PDU na občnem zboru!

Toti biro: »Predlog, da se v planinskih postojankah odprejo matični uradi, je vsakakor na mestu!«

PRISPODOBE

Slaba preveden — kot slovenski tekst tujih filmov
škripajoč — kot parter v mariborskem gledališču

minljiv — kot trajna ondulacija
neusmiljen — kot carinik
razočaran — kot nogometni gledalec
vedno bolan — kot operni pevec
nerazumljiv — kot gledališki kritik
premočen — kot nepremočljiv dežni plašč
prašen — kot knjiga slovenskega pisatelja v knjigarnah

neobiskan — kot mariborski koncerti
pogost — kot tiskarski škrat
redak — kot javno stranišče
vsiljiv — kot akviziter
obrekovan — kot direktor
surov — kot boksarski kibic
pristranski — kot boksarski sodnik
zamašen — kot prha v javnem kopališču
prozoren — kot kongres »miru«
žalosten — kot humorist

NORMALNO

— No, kako se kaj počuti tvoj bolni stric? Mu je kaj boljše?

— Zdravnik je dejal, da bo izven nevarnosti, če prečivi nocojšnjo noč, sicer je odveč vsako upanje.

SODOBNA

— Torej, tovarišica An'ka, odpuščeni ste...

— Pa zakaj vendar? Saj nisem nikoli nič napravila.

— Prav zato...

OSMRTNICA

»Tiho, neopazno, brez vsakega prstnega odtisa nas je zapustil Pepe Sraka, diplomirani nadzornik. Prosimo tihga sožalja. — Zalujoči ostali.«

DRAGI PROBAJALCI „TOTEGA“!

DOPISNICA, ki smo jo objavili v zadnji številki »Totega lista«, je namenjena Vam! Prosimo Vas, da nam na njej ali pa na običajni poštni dopisnici čimprej sporočite, ali smo Vam poslali v prodajo preveč ali premalo izvodov. Poštne stroške nosimo mi. Tistim redkim med Vami, ki pa so nam še dolžni večje ali manjše zneske za lani prejete izvođe, vljudno sporočamo: »Za mal' dnarja, mal' muzke...«

Uprava »Totega lista«

IZ DŽUNGLE

LEVA NE MORETE KUPITI,
LAHKO PA KUPITE
PORCELAN, STEKLO,
ŽELEZNIHO, TEKSTIL,
KONFEKCIJO, UŠNJESE
IZDELKE, ŠOLSKE IN
PIŠARNIŠKE POTREBŠČINE

V PRODAJALNAH TRG. PODJETJA
ZARJA
TUDI NA OBROKE

PROFESORSKA

- ZADNJIČ SEM KUPIL
PRI VAŠ KRASNO MILO,
PA SEM POZABIL, KAKO
SE IMENUJE.
- ČE JE BILO SIJAJNO, JE
TO POTEM PRAV GOTOVO
ZLATOROGOVO

V POZNIH URAH

- VRAG VSE POCITRAJ!
ODSLEJ BOM PIL
ROGAŠKO
SLATINO!

INSPIRACIJA

ŠE TEDEN DNI UŽIVANJA VSEH
DOBROT GOSTINSKEGA PODJ.
MARIBORSKI DVOR,
PA SI UPAM S SVOJO SLIKO
„ŽIVLJENJE V RAJU“ ZATEM-
NITI GAMEGA RAFAELA!

PRIMERJAVA

BIMO ŠODIŠ PO MRAZU,
TEKSTIL IN GALANTERIJO
PO KAKOVOSTI!
ZATO TAKOJ V PRODAJALNE
TRGOVSKEGA PODJ. **DOM**
PRODAJA NA OBROKE!

JANUARSKA

JANEZ POPOTNI:
„TALE TU ZRAVEN JE OB
„DOLENJSKEM LISTU“
CELO NA MRAZ POZABIL!
JE PAČ PORAVNAL LETO-
ŠNJO NAROČNINO IN
SEDAJ UTEGNE PRI
ŽREBANJU DOBITI
NAGRADO!“

OBJAVE IN MALI OGLASI

POROKE. — Zakonsko zvezo sta sklenila Pózar Húdíj Pes in Vedoni Prep Pot, stanujoča na tabli ob glavni cesti v Poljčane. Zglednima zakoncema želijo vsi njuni prijatelji složnega sožitja in krepak, vplivu slovenščine nedostopen rod! Se na mnoga leta!

ROJSTVA. — Matiček Birokraj iz matičnega urada Lovrenc na Pohorju je rodil na službenem potovanju v Maribor kopico dolgobradih mladoporočencev pred vrati matičnega urada v Lovrencu. Brade čakajočih mladoporočencev so na ogled med uradnimi urami pred vrati matičnega urada.

STANOVANJA. Zložljivo stanovanje (portable) išče mlada Jeseničanka. V zameno odstopi opremljeno sobo s sestanovalko vred ali pa samo sestanovalko s souporabo sobe. Zglasiti se osebno pri sestanovalki v poznih večernih urah, po možnosti v času večernih kinopredstav. Vsa podrobnejša pojasnila daje po končani kinopredstavi pred hišo ali na hodniku čakajoča mlada Jeseničanka.

ZGUBLJENO. — Pri špricerju z navadno vodo izgubljeno vlnjnost proglašam za neveljavno in svarim vsa gostinska podjetja pred nakupom iste Gostilna »Koš« Vojnik

PRODAM — Predsedniško funkcijo (malo rabljeno) in cehmeštrsko dovoljenje za asistiranje pri službi božji (dobro ohranjeno) s prižgano svetilko vred in pravico za nošenje svetilke domov — prodam po ugodni ceni ali pa zamenjam za enako kje drugje tudi brez predsedniške funkcije. Zglasiti se v župnišču Turnišče ali na občini med uradnimi urami.

UMETNO VINO JE STRUP! Morda se boste vprašali: »Zakaj ga da potem fabricirajo?« ODGOVOR NA TO VAM DA NAŠA USPEŠNA REKLAMA! Vino-čet podjetje za predelavo deževnice in destilirane vode.

SLUŽBE. — Motorno kolo, sedem (7) ženinih plaščev in kopico ženskih čevljev (zadnji zagrebški modeli!) sem pripravil staviti na razpolago v primeru deficita podjetju, ki bi me sprejelo v službo. Ponudbe na oglasni oddelek pod šifro: Razočarana nesebičnost razočaranega uslužbenca iz Bohove pri Mariboru.

KINO. — KINO POŠTA, Jesenice: »Večna mladost«. Zgodba brzojavke, ki je preživela svojo mladost v nekem predalu in na stara leta prišla k naslovniku. Iz nje naslovnik šele izve, koliko se je medtem postaral, vendar vse konča srečno, brez smrtnih žrtev. *Noteta! Senzacionalno!*

KINO BOHINJ: »Pustolovščina dedka Mraza«. Pravljičica o dedku Mrazu, ki je s praznimi obljubami potegnil tudi po nekaj ur oddaljene otroke. Bonbončki se izpremenijo v žogo za odrasle! Primeren samo za močne živce!

MORALKA

Lokal v Mariboru prav čeden imamo, v njem srečati da kakšno »lažjo« se damo, če čuti denarce oči vate meče, da v srček pod srajco te kar zašegeče. Potem se gre v avto, v Košake se krene, tam dobro zameša ljubavne se štrene. Finale sledi pa že spet v centru mesta: z dekletom v hotel malo spančkati gresta. (Priznam, da pod kožo prav vsi smo krvavi, a tam se le malo preveč onegavili)

PISMO TRGOVSKEGA POTNIKA

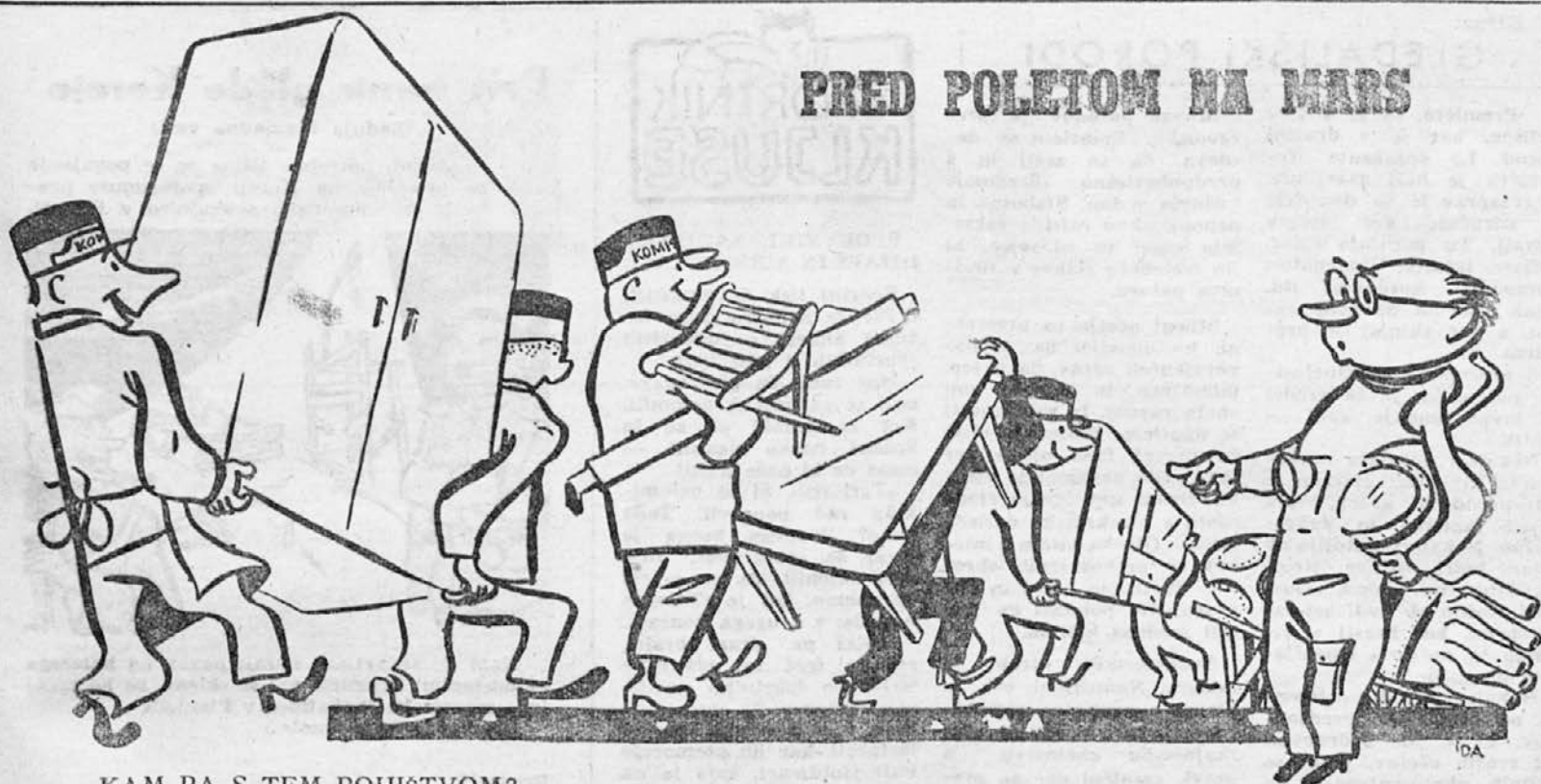
(poslano v Celje)

V Mariboru sem te dni, posel dobro mi cveti. Nekaj dni še tu ostanem, preden kam drugam se zganem. Tu sem našel lepo znanko, ki me je dobila v zanko. Oh, ta srček iz Ljubljane, dokaj me denarcev stane. In zato naprošam milo za denarno nakazilo. Posli sicer res cvetijo, le — veliko imam režijo!

Dnevnice so vse premale za ljubezen punčke zale: hoče jesti, hoče piti, hoče vsak dan v dancing iti, nekaj hoče gotovine, no, pa dnevnicca izgine! In za ta pogrešni kljun, rabim nekaj na račun. Če že res ne gre drugače, mi pošljite vsaj pol plače. A izgovor moj je znan: sem službeno zadržan!

Naslednja številka »Totege lista« izide v sredo, 21. januarja 1953!

PRED POLETOM NA MARS

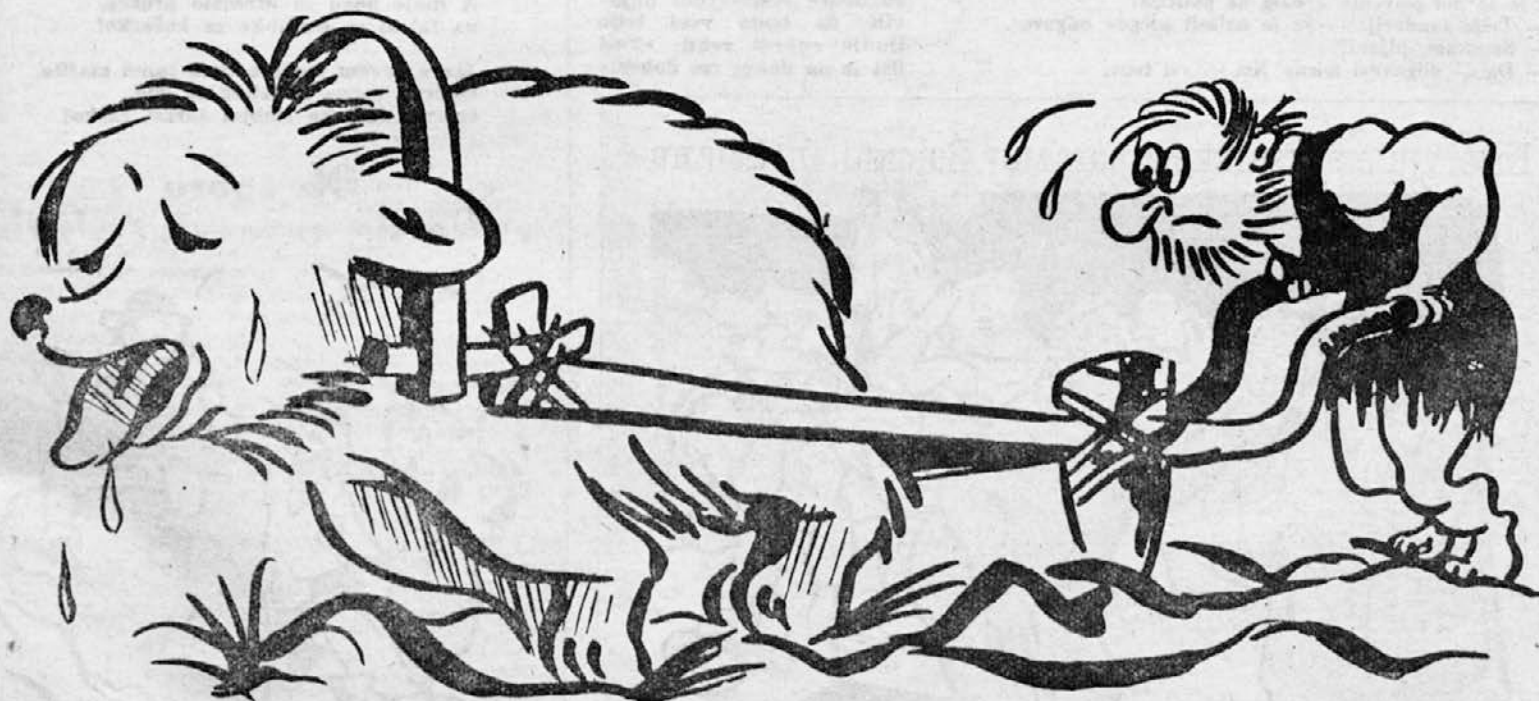
- KAM PA S TEM POHISTVOM?
- NE VESTE? PRAVKAR SO NAM JAVILI Z MARSA, NAJ JIM POŠLJEMO POHISTVO, KI GA NUDI

Zos
LJUBLJANA

KER ENAKEGA NE MOREJO DOBITI
NA NOBENEM PLANETU!

V DAVNIH ČASIH SO RAVNALI TAKO ...

... DANES PA KMETJE Z VELIKIM ZADOVOLJSTVOM KUPUJEJO VSE VRSTE KMETIJSKIH STROJEV, PRIPRAV IN NADOMESTNIH DELOV V

PRODAJALNI ma ~~iborske~~ ~~Tov~~ ~~roe~~ ~~pol~~ ~~eds~~ ~~kih~~ ~~strojev~~ **v MURSKI SOBOTI**
KI HKRATI ZASTOPA TUDI CELOTNO JUGOSLOVANSKO INDUSTRIJO KMETIJSKIH STROJEVI

Kljun:

GLEDALIŠKI PORODI

Premiera, to je v gledališču, kar je v družini porod. Le vprašanje očetovstva je bolj zamotano. Pravzaprav je to dogodek, ki združuje več očetov hkrati. Tu porajajo avtor, režiser, igralec, insecuator, komponist, koreograf itd. Vsak zase in na svoj način, a vse skupaj je premiera.

S precejšnjo zakasnelostjo, potem ko je že zvedel za javno mnenje, rodi — kritik.

Nekateri porajajo mukoma in krčevito, zvijajo se od porodnih krčev, spet drugi lagodno in dobrodušno. Nekaterim stojijo ob strani botri, babice, strici, najzlahtnejša žlahta, drugi spet stojijo ob hudi uri samostojne kot hrasti v viharju in rodijo s smehljajem na ustih.

Nekateri zarodki prinesejo na svet obilo predsodkov, ki so jih podedovali od svojih očetov, polni so dednih obremenjenosti in razrvanosti. Drugi spet so zabuhli, lica se jim svetijo, a v notranjosti so prazni. Kričijo, usta jim je treba zamašiti s ocljem in jih napoditi v življenjsko šolo.

Mnogo porodov je zgodnjih. Embriem se dozdeva, da so zreli in s predpubertetno drznostjo bušnejo v dan. Slabotno in nepomembno rojstvo zakrijejo šopki in zdravice, ki jih izblebeče žlahta v lirinem patosu.

Mnogi očetje so presrečni, ko opazijo, da je novorojenček zdrav, da je lep, talentiran in da se mu obeta razvoj. Iz vznihanosti se napijejo. Vinjeni blodijo še precej časa okrog ter tako čisto zanemarijo otroka. Drugi spet igrajo vlogo očeta z birokratsko doslednostjo. Otroka pitajo z mlekom v prekomernih obrokkih, da se mu koleca in povrača. Ne potolaži ga več niti medena kritika.

Nezakonskih otrok je mnogo. Namišljeni oče se klanja s pretirano sramežljivostjo pri premieri ploskajočemu občinstvu, a pravi, resnični oče se preobrača v grobu ali s posmehljivim izrazom kje na steni iz kakšnega baročnega okvirja opazuje smešne geste zlaganega očeta, ki se klanja, klanja...

DEDISCINA

- Oh, Helena, prekrasne lase imate!
- Da?! Po materi jih imam.
- Takoooo! Dobro so še ohranjeni!

V AMERIKI

- No, Jim — vpraša župan starega znanca — kaj pa vas je to pot privedlo k nam na policijo?
- Trije žandarji! — se je oglasil njegov odgovor.
- Smatram, pijani?
- Da — odgovori mirno Jim — vsi trije.

ŠPORTNIKI, SAHISTI, DIJAKI IN NOGOMETASI!

Sportni tisk devetnajstih držav je nedavno tega izvedel anketo o najboljših športnikih v letu 1952.

Naš tudi! In glej vruga, naši so ga kajpak polomili. Kot za nalašč pa so še Spanci enako uganili — samo da bi naše jezili!

»Toti list« bi to polomljajo rad popravil. Toda kako? Z enega konca je stvar že »zafurana«, zato smo sklenili, da se je ml oprimemo, kot je »Totega« navada, z drugega konca...

Sedaj pa, dragi bralci, rešujte čast in uganjujte najboljšie športnike po liniji »Totega«. Za oceno pridejo v poštev vse športne lastnosti, kar jih premorejo naši ljubljenci, zato le na dan z njimi!

Avtorji treh najboljših odgovorov bodo za svojo duhovitost prejeli po 1000 dinarjev nagrade. Vidite torej, da je duhovitost poceni, čeprav je povpraševanje po tem blagu v »Totem listu« veliko. Toda vedite, da lahko s tisoč dinarji kupite deset srečk državne loterije in zadenete pet milijonov potencialnih dinarjev. Z ozirom na to so naše nagrade potencialno izredno visoke. Tri najboljšie odgovore bomo tudi objavili, da bodo vsaj trije ljudje enkrat rekli: »Toti list je pa danes res dober!«

Prvi turnir glede Koreje

(Zadnja brzjavna vest)

Zaradi potrebne tišine so se pogajanja za premirje na Koreji sporazumno prenesla na mamutsko skakalnico v Planici.

Nam II: »Stavljam zadnji pogoj, od katerega ne odstopim: Premirje naj se sklene, ko bo zgrajena mamutska skakalnica v Planici!«
Bradley: »Soglašamo!«

Brencelj:

Košarkarjeve sanje

(Po Prešernu)

Dolgost telesa mojega je kratka!
Gor, h košu sili duša hrepeneča
in v lažnih sanjah žoge skozenj meča,
vsa blažena od športnega popadka!

Zavest, da si zadel v koš, je sladka,
srce razširjeno drhti od sreče!
Se nekaj košev — pa bom med vodeče
košarkarje prištet in — klasa skratka!

Da, to so lepe sanje in pobožne!
A moje noge so premalo prožne,
na žalost so prešibke za košarko!

Jaz v prvem moštvu bom samo mašilo,
rezerva večna in izhod za silo,
čeprav košarko ljubim žarko, žarko!

Ob sporu v Gorskem reševalni službi

Ponesrečenec: »Na pomoč!«
Bivši reševalec: »Oprostite, sem vrnil legitimacijo GRS!«

Intervju o boksarskem porazu v Bologni in Milanu

Funkcionar (novinarju): »... To je prvi polzkus v zgodovini boksarskega športa. No, in uspeli smo: dokazali smo, da se brez zadostnih priprav ne da zmagati!«